

תעמולה וקורסי ירי: יהודים בארה"ב נרתמים למאבק על הזכות לשאת נשק

חברים בקהילה היהודית, בהם רבנים, הפכו "חסידי נשק" לנוכח איומי הטרור והחשש כי אובמה יחמיר את ההגבלות על החזקת כלי ירי

מאת [נטשה מוזגוביה](#) | כתבת "הארץ" בארה"ב

[אוחזים בנשק](#)

בשנה שלאחר בחירתו של ברק אובמה לנשיא, נמכרו בארה"ב למעלה מ-14 מיליון כלי נשק חם (לעומת 12.7 מיליון רובים ואקדחים שנרכשו ב-2008 ו-11.2 מיליון ב-2007). המוכרים בחנויות הנשק טענו כי העלייה במכירות קשורה, בין היתר, לחשש שהממשל הדמוקרטי ינסה לפגוע בזכויותיהם של תושבים שמחזיקים כלי נשק ברישיון. ממשל אובמה טרם התייחס באופן ברור לסוגיה, אך בחלק מהמדינות בארה"ב כבר החל קרב משפטי מתיש על זכויות נשיאת הנשק.

עד כה, אובמה נאלץ לחתום על חוק המאפשר לשאת נשק בפארקים הלאומיים וכן להכניס רובים ואקדחים לתאי מטען של רכבות; בווירג'יניה, המועצה הכללית העבירה חוק המאפשר לתושבים לשאת נשק מוסתר בברים ומסעדות, וכן בוטל חוק בן 17 שנה האוסר לרכוש יותר מכלי נשק אחד בחודש; באינדיאנה נאסר על המעסיקים למנוע מהעובדים להחזיק נשק ברכב החונה בשטח השייך לחברה; רשת בתי הקפה "סטארבקס" הפכה השבוע בעל כורחה למוקד הפגנות של תומכי הנשק ומתנגדיו, לאחר שהחליטה לאפשר ללקוחות במדינות שמתירות נשיאת נשק להיכנס לסניפיה עם נשק לא מוסתר.

מרבית הקהילה היהודית נותרה מחוץ לדיון המתחמם: כ-90 מיליון תושבים בארה"ב מחזיקים בכ-200 מיליון יחידות נשק חם, אך להבדיל מישראל, רק מיעוט זעום מבין יהודי ארה"ב החזיקו בידיהם אקדח. ואולם, חסידי הנשק החדשים בקהילה היהודית סבורים כי יחס הקהילה לנשק החם עומד להשתנות עקב האיומים החדשים.

אחד מהם הוא דוד בנדורי, רב אורתודוקסי בן 42 מניו ג'רזי, שלא רק רכש לעצמו אקדח, אלא גם הפך למדריך ירי מוסמך שמעביר סדנאות שבהן הוא מקנה מיומנויות ירי לחברי הקהילה האורתודוקסית. במקביל, הוא גם מפיץ חומרי הסברה המעגנים במקורות התנ"ך את הצורך של היהודים בהגנה עצמית.

"לא גדלתי עם רובים, אפילו לא רובי צעצוע", הוא מסביר. "אני חושב שראיתי רובה אמיתי בפעם הראשונה בחיי כשביקרתי בישראל בגיל 16. אבל התחלתי לחשוב על נשק ברצינות אחרי שהייתי עד לפיגועי 11 בספטמבר. מבחינתי, אסון התאומים שינה את כל התמונה, כי עד אז חשבנו שאיום הטרור קיים רק מחוץ לארה"ב".

נקודת מפנה נוספת היתה הפיגועים במומבאי בנובמבר 2008, שכוונו בין היתר לבית חב"ד המקומי. "הבנתי שזה כבר לא טרור פוליטי אלא אנטישמיות", הוא אומר, "ובמאי 2009 עצרו בשכונת ריברדייל בניו יורק אנשים שרצו לפוצץ בתי כנסת - השכונה הזאת נמצאת במרחק 40 דקות נסיעה מהקהילה שלי". בנדורי מספר כי ההבנה שהטרור יכול להגיע גם ליהודי ארה"ב הביאה אותו להחלטה שעליו להיות מוכן.

הצד הנכון של האקדח

בנדורי השתתף בקורס ירי אצל מדריך ישראלי לשעבר, ולאחר מכן החליט להפיץ את הגילויים שלו בקרב הציבור היהודי הרחב, עם שידורים ובלוג באינטרנט וחיבורם של "עשרת הדיברות להגנה עצמית".

"אני חושב שלנוכח ההיסטוריה שלנו, כל יהודי שיש לו יכולת פיזית ופסיכולוגית לשאת נשק, צריך לעשות זאת", הוא אומר. "עלינו להיות מוכנים להגן על עצמנו, ואלוהים ישמור שלא באמת נזדקק לזה. אני לא מהכניסטים, אבל אני גם לא רוצה להיות מהצד הלא נכון של האקדח".

כ-30 אלף בני אדם בארה"ב נהרגים מדי שנה בתקריות ירי, אך ביותר ממחצית מהמקרים מדובר בהתאבדויות. "אני לא מבין כיצד הגבלות על נשיאת נשק היו עוזרות במקרה כזה כמו הירי במוזיאון השואה בושינגטון ביוני 2009", אומר בנדורי. "בתור פושע לשעבר, ליורה אסור לשאת נשק ממילא, אבל לא היה אכפת לו מהחוק, והדבר היחיד שהחוק עשה זה שלאף אחד מהאזרחים במוזיאון השואה לא היה נשק להגן על עצמם".

בנדורי מודע לכך שרוב היהודים בארה"ב חולקים עליו: "מוזר בעיניי, שהיהודים האמריקאים כל כך גאים בצה"ל מחד, אבל מאידך, כשיהודי אמריקאי מדבר על נשק, חושבים שהוא מטורף", הוא אומר. "עם זאת, כשאני מדבר על הצורך בהגנה עצמית בבתי הכנסת, פתאום אנשים יוצאים מהארון ומודים שגם הם מחזיקים אקדחים".

בנדורי מתגאה בכך שאימן יהודים רבים לירות. "שמתי אקדח בידיהם של עשרות אנשים שאחזו בו לראשונה. בקורס האחרון לימדתי 12 נשים אורתודוקסיות שירו במטווח את הירייה הראשונה שלהן". לדבריו, פונים אליו גם לא יהודים - "בעיקר כדי להגיד 'יישר כוח, אנחנו מאוד אוהבים יהודים, נפלא שאתה עושה את זה'".

לא מעודדים מיליציות

ויליאם דארופ, מנהל סניף וושינגטון של הפדרציות היהודיות של צפון אמריקה, סבור כי חסידי הנשק בקרב היהודים הם תופעה שולית, ואומר שלאיגוד הקהילות אין עמדה מוצהרת בנושא. המועצה היהודית לענייני הציבור, לעומת זאת, קיבלה לפני כשלוש שנים החלטה בכנס השנתי, הקוראת להגביל גישה לנשק חם.

ארון זלמן מוויסקונסין, שהקים כבר לפני 20 שנה את הארגון "יהודים למען שימור הבעלות על נשק חם", נזכר בערגה בימים שבהם בתור נער ירה לראשונה מרובה במחנה יהודי בטוסון, אריזונה, שם גדל. הוא סבור כי "זה לא היה קורה היום". לדבריו, יהודים המתנגדים לנשק לשם הגנה עצמית "פשוט לא מבינים נכון את היהדות".

"הרבה יהודים כאן הם חברים במפלגה הדמוקרטית, וכדי ליהנות ממעמד של חבר טוב, הם עושים את מה שהמפלגה אומרת להם", הוא אומר. "רוב היהודים בארה"ב לא הזדקקו בעבר לנשק חם כי לא היה מי שניסה להרוג אותם, אבל כיום אנחנו ניצבים בפני סכנה מיידית".

"אנחנו לא נותנים חסות למיליציות", מסביר זלמן. "אבל אני חושב שהממשל הזה מפחד מאזרחים חמושים, הוא חושב שזה מאוד מסוכן".